

Zlatá stuha za lukostřelbu

napsal Ampyrian Brum

Ylo časné jitro. Ranní mlhou a větvemi stromů se proklubávaly první paprsky slunce, když Templer a Stryngpool docházeli na mýtinu. Oba se po dlouhých letech odloučení opět vrátili do milovaných lesů ve Vysoké skále. Stromy se na rozdíl od nich téměř nezměnily, zato Stryngpool už dávno odrostl dětským střevíčkům. Nyní jeho mladickou tvář zdobil světlý knírek, švihácky navoskovaný a zakroucený do špičky, a oči hleděly vstříc novým dobrodružstvím. Templer mu připadal jako bytost z jiného světa. Tiše se rozhlížel kolem, jako by mu jizvy, které pokrývaly jeho tělo, prostupovaly i do duše.

Oba nesli luky a toulce a opatrně se proplétali houštím.

Tahle cesta kdysi vedla k tobě domů, že, starý brachu? otázal se Stryngpool.

Templer letmo pohlédl na bujný porost a přikývl. Pak pokračovali dál.

Já si to myslel, zasmál se Stryngpool. "Pamatuju se na ni, protože jsi tudy utíkal pokaždé, když sis rozbil nos. Nic ve zlém, ale musím přiznat, že ještě pořád nemůžu uvěřit, že se zrovna z tebe stal voják."

Jak se vede tvé rodině? zeptal se Templer, aby trochu odvedl řeč.

Pořád stejně. Jsou snad ještě nafoukanější než obvykle, pokud to vůbec ještě jde. Rozhodně by chtěli, abych se vrátil z akademie, ale mě tu už nic zajímavého není. Leda bych si sem jel pro dědictví. Mimochodem, viděls tu zlatou stuhu, co jsem dostal za své umění v lukostřelbě?

Jak bych ji mohl přehlédnout? opáčil Templer.

Aha, já málem zapomněl, že se rodina přestěhovala do Velké síně. Vypadá to velice okázale. Mně to sice přijde pošetilé, ale na vesničany takové sídlo vždycky udělá dojem. A myslím, že ta stuha je dobře vidět i přes to velké malované okno.

Zatímco rozmlouvali, otevřela se před nimi mýtina. Trávu halil oblak hustých, lezavých par, v nichž se rýsovaly cvičné terče rozestavené do půlkruhu. Byly od sebe vzdáleny vždy několik metrů, podobně jako strážě.

Koukám, že jsi cvičil, poznamenal Templer.

No, trošičku. Jsem ve městě teprve pár dní, odvětil Stryngpool s úsměvem. "Rodiče říkali, že ty ses sem dostal někdy před týdnem?"

To je pravda. Moje jednotka táboří pár mil na východ, tak jsem si říkal, že se podívám na oblíbená místa a trochu zavzpomínám na dětství. Mnohé se změnilo, leccos už jsem málem ani nepoznal. Přitom maně shlédl na údolí pod nimi, na širokou, prázdnou ornici, která se táhla na míle daleko. "Vypadá to, že sadba bude dobrá."

Co jsme odešli, moje rodina se docela rozrostla. Sice uvažovali o tom, že tvůj starý dům nechají stát, ale nesmíme být přecitlivělí. Zvláště když pod ním byla tak úrodná půda.

Stryngpool opatrně natáhl luk. Bylo to umělecké dílo vyrobené z nejčernějšího ebenu, jemně zdobené stříbrem. Vyrobili jej pro něj v Mezicestí, zvláště pro něj. Pohlédl na Templera, který ho právě napodoboval, a pocítil ostré bodnutí lítosti. Zbraň jeho přítele byl starý, vybledlý krám, omotaný kusy látky, které jej nejspíš držely pohromadě.

Jestli vás ve vojsku učili takhle napínat tětivu, pak byste potřebovali, aby k vám zavítalo pár rádců od nás z akademie, pronesl Stryngpool co nejmírněji. "Při natažení se má luk s tětívou podobat X v písmenu O. Ten tvůj ale připomíná Z v Y."

Mně slouží dobře, opáčil Templer. "A musím tě upozornit, že tu nemůžu strávit celé odpoledne. Večer už musím být zpátky u své roty."

Stryngpoola začal jeho přítel poněkud otravovat. Pokud ho hněvá, že jeho rodina přišla o půdu, proč to neřekne rovnou? Proč se vůbec do tohoto údolí vracel? Sledoval, jak Templer vypustil první šíp, který se zabodl přesně do cíle, a pak si odkašlal.

Promiň, ale při nejlepší vůli tě nemůžu poslat zpátky k armádě, aniž bych se s tebou nepodělil o pár rad. Tětiva se napíná celkem třemi způsoby: třemi prsty, palcem a ukazováčkem, nebo palcem a dvěma prsty. Pak existuje ještě natažení palcem, což mám rád, ale podívej, ukázal svému společníkovi malou koženou smyčku, připevněnou k tětivě. "K tomu potřebuješ buď takovéhle udělátko, nebo o ten palec přijdeš."

Myslím, že se radši budu držet svého způsobu, i když se ti zdá hloupý.

Nebud' labuť, Templere. Nedostal jsem tu zlatou stuhu pro nic za nic. Musel jsem prokázat, že umím střílet zpod štítu, ze stoje, ze sedu, ze dřepu, z kleku i z koňského hřbetu. Tohle je praktická informace, kterou ti dávám jen kvůli našemu přátelství, na které jsem ještě stále nezapomněl. Svata Kynaret, pořád tě vidím jako malého umolousaného klučinu, který po takovýchhle dobrých radách vždycky prahнул.

Templer na Stryngpoola chvíli hleděl a pak sklonil luk. "Tak mi to ukaž."

Stryngpool se uvolnil, setřásl všechno napětí, které se v něm probouzelo, a pustil se do cvičení. Natahoval luk směrem k obočí, ke knírku, ke hrudi i k uchu.

Existují tři způsoby střelby: natažení a vypuštění šípu jediným nepřetržitým pohybem - tak to dělají bosmerové. Nebo jej můžeš krátce natáhnout, na chvíli si oddychnout a pak teprve vystřelit - to je khajiitský styl. Případně můžeš tětivu částečně natáhnout, zastavit se, a pak teprve dotáhnout a vypálit. Stryngpool s neomylnou přesností vyslal šíp přímo doprostřed terče. "Tak to mám nejradaši."

To je moc pěkné, poznamenal Templer.

Tak si to teď zkus ty, pravil Stryngpool. Pomohl příteli správně uchopit tětivu, nasadit šíp a zamířit. Tvář jeho společníka projasnil takřka dětský úsměv - bylo to poprvé, co se na tom ztýraném, bojem ošlehaném obličejí objevil tak radostný výraz. Jeho šíp prolétl vysoko nad cílem a zmizel v údolí pod ním.

To nebylo špatné, poznamenal Templer.

To vážně nebylo, odpověděl Stryngpool, jehož opět zaplavila vlna náklonnosti. "Stačí trocha cviku a i to míření se vylepší."

Oba ještě vypálili několik cvičných střel, než se rozloučili. Templer měl před sebou dlouho a úmornou cestu do tábora, zatímco Stryngpool seběhl lesem dolů, ke svému rodinnému sílu. Pobrukoval si melodii, kterou se naučil v akademii, přešel rozlehlý trávník a kráčel k předním dveřím. Hřálo ho vědomí, že pomohl starému příteli. Málem přehlédl, že velké malované okno je rozbité.

Všiml si toho, až když vešel do velké síně. Když se podíval na zeď, spatřil Templerovu zbloudilou střelu, která se zabodla přímo doprostřed jeho zlaté stuhu za lukostřelbu.